

Hand-out 10 Houd op met je best doen (Hoofdstuk 4)

“Net als Confucius beschouwde Laozi de alomtegenwoordige corruptie als teken dat de wereld niet in harmonie was met de ‘Weg van de Hemel, en zijn doel was de twee weer samen in wu-wei-harmonie te brengen.” (p. 115)

“Laozi meende in tegenstelling tot Confucius dat minder in plaats van meer cultuur de oplossing was. Volgens Laozi zijn we prima zoals we zijn – althans zoals we waren voordat we verpest werden door de maatschappij. Naar Laozi’s mening is de menselijke natuur in wezen goed, en moeten we ons juist laten leiden door onze aangeboren disposities. Opvoeding en onderricht zijn derhalve volkomen contraproductief en voeren ons juist weg van onze wezenlijk goedheid.” (p. 115)

“De buik is de zetel van onze basale verlangens, die volgens Laozi vrij bescheiden zijn: wat simpel voedsel om te eten, water om te drinken, een dak boven ons hoofd, misschien wat ingehouden pret onder de lakens en dat is het. Het oog daarentegen brengt ons voortdurend in de problemen, omdat we met onze ogen dingen zien die ver weg zijn, dingen die we niet hebben, maar willen hebben zodra onze blik erop valt.” (p. 116)

“Bovendien wordt ons natuurlijke, spontane oordeel volgens Laozi alleen al verminkt wanneer in de maatschappij dingen als mooi of goed worden bestempeld. ‘Wanneer iedereen in de wereld weet dat het mooie ‘mooi’ is, dan is het lelijk.’ Een beroemde uitspraak van Laozi luidt: ‘Hij die spreekt, weet niet.’” (p. 116)

‘Verbale overschaduwning’ wijst er bijvoorbeeld op dat bewust nadenken over onze percepties of smaakbeoordelingen en vervolgens gedwongen worden deze onder woorden te brengen een nadelig effect heeft op ons oordeelsvermogen.” (p. 117)

“Als je de tevredenheid van tevreden zijn kunt kennen, zul je voor altijd tevreden zijn.” p. 118

“Laozi heeft op veel punten gelijk, maar we moeten niet te snel het confucianisme en de PC Hooftstraat de schuld geven van onze rusteloosheid en ontevredenheid. Almaar wisselende voorkeuren en het koortsig najagen van allerlei zaken zijn niet slechts het product van snode marketingmensen of ongebreideld kapitalisme; ze weerspiegelen ook een fundamenteel aspect van de menselijke psychologie (p. 119)

Hand-out 10 Houd op met je best doen (Hoofdstuk 4)

“Net als Confucius beschouwde Laozi de alomtegenwoordige corruptie als teken dat de wereld niet in harmonie was met de ‘Weg van de Hemel, en zijn doel was de twee weer samen in wu-wei-harmonie te brengen.” (p. 115)

“Laozi meende in tegenstelling tot Confucius dat minder in plaats van meer cultuur de oplossing was. Volgens Laozi zijn we prima zoals we zijn – althans zoals we waren voordat we verpest werden door de maatschappij. Naar Laozi’s mening is de menselijke natuur in wezen goed, en moeten we ons juist laten leiden door onze aangeboren disposities. Opvoeding en onderricht zijn derhalve volkomen contraproductief en voeren ons juist weg van onze wezenlijk goedheid.” (p. 115)

“De buik is de zetel van onze basale verlangens, die volgens Laozi vrij bescheiden zijn: wat simpel voedsel om te eten, water om te drinken, een dak boven ons hoofd, misschien wat ingehouden pret onder de lakens en dat is het. Het oog daarentegen brengt ons voortdurend in de problemen, omdat we met onze ogen dingen zien die ver weg zijn, dingen die we niet hebben, maar willen hebben zodra onze blik erop valt.” (p. 116)

“Bovendien wordt ons natuurlijke, spontane oordeel volgens Laozi alleen al verminkt wanneer in de maatschappij dingen als mooi of goed worden bestempeld. ‘Wanneer iedereen in de wereld weet dat het mooie ‘mooi’ is, dan is het lelijk.’ Een beroemde uitspraak van Laozi luidt: ‘Hij die spreekt, weet niet.’” (p. 116)

‘Verbale overschaduwning’ wijst er bijvoorbeeld op dat bewust nadenken over onze percepties of smaakbeoordelingen en vervolgens gedwongen worden deze onder woorden te brengen een nadelig effect heeft op ons oordeelsvermogen.” (p. 117)

“Als je de tevredenheid van tevreden zijn kunt kennen, zul je voor altijd tevreden zijn.” p. 118

“Laozi heeft op veel punten gelijk, maar we moeten niet te snel het confucianisme en de PC Hooftstraat de schuld geven van onze rusteloosheid en ontevredenheid. Almaar wisselende voorkeuren en het koortsig najagen van allerlei zaken zijn niet slechts het product van snode marketingmensen of ongebreideld kapitalisme; ze weerspiegelen ook een fundamenteel aspect van de menselijke psychologie (p. 119)